

שוב היה מעשה סביב ווארשא אשר שמעתי זאת מאיש נאמן, שהיו באיזה מקום איש ובנו רוכלים המחזרים בכפרים, ובאו בבקר בערב שבת בכפר הסמוך לעירם והלך האב בבית אחד אצל הא"י [האינו יהודי], והבן הלך בבית אחר אצל הא"י [האינו יהודי] והניח הבן את תפיליו והתחיל להתפלל תפלת שחרית. בתוך כך הלך הא"י [האינו יהודי] אצל אמתחתו ולקח חתיכה של בורית ושאל את פיו המקח של ליטרא בורית. ואמר לו כך וכך. מיד חרה אפו של הא"י [האינו יהודי] מדוע הוא שואל כ"כ [כל כך] ביוקר ולקח את קרדומו והכהו על ראשו והרגו. מיד נזדעזע הא"י [האינו יהודי] הלז כי היתה זאת בפתע פתאום בלא שום התבוננות. ואח"כ כשהרגו, נח מרוגזו וחרד מאוד אולי יודע הדבר לשרי הממשלה. ויועץ עם אשתו ואנשי ביתו מה

שוב היה מעשה סביב ווארשא אשר שמעתי זאת מאיש נאמן, שהיו באיזה מקום איש ובנו רוכלים המחזרים בכפרים, ובאו בבקר בערב שבת בכפר הסמוך לעירם והלך האב בבית אחד אצל הא"י [האינו יהודי], והבן הלך בבית אחר אצל הא"י [האינו יהודי] והניח הבן את תפיליו והתחיל להתפלל תפלת שחרית. בתוך כך הלך הא"י [האינו יהודי] אצל אמתחתו ולקח חתיכה של בורית ושאל את פיו המקח של ליטרא בורית. ואמר לו כך וכך. מיד חרה אפו של הא"י [האינו יהודי] מדוע הוא שואל כ"כ ביוקר ולקח את קרדומו והכהו על ראשו והרגו. מיד נזדעזע הא"י [האינו יהודי] הלז כי היתה זאת בפתע פתאום בלא שום התבוננות ואח"כ כשהרגו נח מרוגזו וחרד מאוד אולי יודע הדבר לשרי הממשלה. ויועץ עם אשתו ואנשי ביתו מה לעשות עם ההרג. אזי נתנו עצה להסיק היטב את התנור של בית החורף ולהשליך שם את ההרג ולשורפו באש לבד יודע לשום איש. ויהי כאשר הסיקו היטב את התנור ורצו להשליך את ההרג לשם ותפשו הוא ואשתו לההרג ורצו למשוך אותו להתנור, ונעשה נס כי לא יכלו להזיזו ממקומו. גם בניו עזרו אותו ולא הועילו מאומה כי לא

יכלו להזיזו ממקומו בשום אופן. אז הבינו שאין זה מדרך הטבע רק שחפץ השי"ת הוא שלא לשורפו. אזי אמרו שלע"ע [שלעת עתה] יטמינו אותו בלשכת החשאי שהיה לו, עד למחר, ולמחר יראו מקום לקבור אותו. אזי נטלוהו ונתנוהו בלשכת החשאי שהיה לו. ואביו של ההרג בא לעירו לביתו על שבת קודש. ויהי כאשר ראתה אותו כלתו אשת בנו ושאלה אותו על בעלה, ואמר לה שהיה בבקר בכפר הסמוכה לעיר ולא נדע לו הסיבה מדוע לא בא לביתו על שבת קודש וכשמעה כלתו זאת, אזי נתנה את קולה בבכי ותתמרמר ע"ז [על זה] מאוד. ויהי בלילה כאשר נשתקעה בשינה בא אצלה בעלה ההרג בחלום וספר לה את כל המאורע הנ"ל, היינו האיד המעשה שהרגו הא"י [האינו יהודי] ואיד שהיו מסייעים אותו מן השמים שלא

יכלו להזיזו ממקומו בשום אופן אז הבינו שאין זה מדרך הטבע רק שחפץ השי"ת הוא שלא לשורפו אזי אמרו שלע"ע יטמינו אותו בלשכת החשאי שהיה לו עד למחר ולמחר יראו מקום לקבור אותו אזי נטלוהו ונתנוהו בלשכת החשאי שהיה לו ואביו של ההרג בא לעירו לביתו על שבת קודש. ויהי כאשר ראתה אותו כלתו אשת בנו ושאלה אותו על בעלה ואמר לה שהיה בבקר בכפר הסמוכה לעיר ולא נדע לו הסיבה מדוע לא בא לביתו על שבת קודש וכשמעה כלתו זאת, אזי נתנה את קולה בבכי ותתמרמר ע"ז [על זה] מאוד. ויהי בלילה כאשר נשתקעה בשינה בא אצלה בעלה ההרג בחלום וספר לה את כל המאורע הנ"ל, היינו האיד המעשה שהרגו הא"י [האינו יהודי] ואיד שהיו מסייעים אותו מן השמים שלא לשורפו בתנור מחמת שמעשיו לא גרמו לו כ"כ [כל כך] לשרף, וספר להם שעתה הוא בלשכת החשאי, ובקש מאתה שתראה במהרה להשתדל שיבא לקבורת ישראל שאם לא תקדים ע"ז [על זה] יקברוהו הא"י [האינו יהודי] הנ"ל. אזי השכימה שחרית וספרה זאת לפני שרי הממשלה, ונסעו שמה ומצאו אותו בלשכת החשאי, והביאו אותו לעיר וקברוהו בקבורת ישראל:

לשורפו בתנור מחמת שמעשיו לא גרמו לו כ"כ [כל כך] לשרף, וספר להם שעתה הוא בלשכת החשאי, ובקש מאתה שתראה במהרה להשתדל שיבא לקבורת ישראל שאם לא תקדים ע"ז [על זה] יקברוהו הא"י [האינו יהודי] הנ"ל. אזי השכימה שחרית וספרה זאת לפני שרי הממשלה, ונסעו שמה ומצאו אותו בלשכת החשאי, והביאו אותו לעיר וקברוהו בקבורת ישראל: